

DECIZIE

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinînd recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Studium”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Lux Edem Consulting” împotriva Societății cu răspundere limitată „Studiu,” și Societății cu răspundere limitată „Liceul de limbi moderne și informatică” cu privire la transmiterea bunului imobil ipotecat, evacuarea bunurilor și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014 prin care nu s-a dat curs cererilor de apel depuse de către Societatea cu răspundere limitată „Studium” și Societatea cu răspundere limitată „Liceul de limbi moderne și informatică”

c o n s t a t ă:

La 10 iunie 2013, SRL „Lux Edem Consulting” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Studium” și SRL „Liceul de limbi moderne și informatică” cu privire la transmiterea bunului imobil ipotecat, evacuarea bunurilor și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, potrivit contractului de împrumut nr. 2 din 26 martie 2012, SRL „Lux Edem Consulting” a acordat SRL „Studium” un împrumut în mărime de 210 000 euro, care la momentul transmiterii, echivalentul în valuta națională constituia 3 253 000 lei, cu scadența la 27 martie 2013.

Susține că, executarea obligațiilor asumate de SRL „Studium” conform contractului de împrumut au fost asigurate prin contractul de ipotecă nr. 2484 din 13 aprilie 2012 cu ipotecarea bunului imobil, nr. cadastral 0100414.203.02, cu suprafața de 323 m.p., amplasat în mun. Chișinău, bd. Moscovei, 4/2. Valoarea de gaj a bunului constituie 2 000 000 lei.

Menționează că, SRL „Studium” nu-și onorează obligațiile contractuale și a încălcat prevederile pct. 6.2.1 din contractului de împrumut privitor la termenul rambursării împrumutului și achitarea dobînzilor calculate pentru utilizarea lui.

În vederea exercitării dreptului de ipotecă în baza art. 30 și art. 31 din Legea cu privire la ipotecă nr. 142 din 26 iunie 2008 a expediat debitorului și garantului ipotecar notificare prealabilă privind exercitarea dreptului de ipotecă, însă acestea

în termenul fixat în preaviz n-au achitat datoria și n-au transmis benevol în posesia băncii bunul ipotecat pentru a fi vândut.

La 15 mai 2013 s-a adresat Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău cu solicitarea de a înregistra în Registrul bunurilor imobile preavizul de exercitare a dreptului de gaj, asupra imobilului ipotecat.

Cere reclamantului, transmiterea silită a bunului imobil ipotecat în posesia sa pentru a fi vândut imobilul nr. cadastral 0100414.203.02, cu suprafața de 323 m.p., situat în mun. Chișinău, bd. Moscovei, 4/2, cu evacuarea tuturor persoanelor, a bunurilor acestora și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 17 iulie 2014 acțiunea a fost admisă. A fost transmis în posesia SRL „Lux Edem Consulting” pentru a fi vândut, imobilul ipotecat cu numărul cadastral 0100414.203.02, suprafața 323 m.p., din bd. Moscovei, 4/2, m. Chișinău. A fost evacuat SRL „Liceul de limbi moderne și informatică” și a bunurilor din imobilul transmis în posesia SRL „Lux Edem Consulting”, situat în mun. Chișinău, bd. Moscovei, 4/2, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, filiala ÎS „Cadastru” cu nr. cadastral 0100414.203.02, suprafața 323 m.p. A fost încasat de la SRL „Studium” în beneficiul SRL „Lux Edem Consulting” cheltuielile de judecată în mărime de 29 470, 36 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 18 august 2014, SRL „Studium” și SRL „Liceul de limbi moderne și informatică” au contestat-o cu apel.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014 nu s-a dat curs cererilor de apel depuse de SRL „Studium” și SRL „Liceul de limbi moderne și informatică”, acordîndu-le termen pînă la 21 ianuarie 2015 pentru achitarea taxei de stat în sumă de 7 027 lei fiecare și prezentarea apelurilor motivate. Li s-a comunicat că ședința de judecată este numită pentru 04 februarie 2015, ora 10.00 și li s-a explicat că, în caz dacă nu vor lichida neajunsurile menționate, cererile de apel nu vor fi considerate depuse și împreună cu actele anexate vor fi restituite.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 martie 2015 a fost respins recursul declarat de către SRL „Liceul de limbi moderne și informatică” și a fost menținută încheierea instanței de apel din 25 noiembrie 2014.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015 a fost respinsă cererea SRL „Liceul de limbi moderne și informatică” cu privire la scutirea de plata taxei de stat la depunerea cererii de apel și nu i s-a dat curs cererii de apel depuse de SRL „Liceul de limbi moderne și informatică” comunicîndu-i-se despre necesitatea achitării taxei de stat în mărime de 7027 lei, acordîndu-i pentru aceasta un termen pînă la 10 iunie 2015, ora 10.00 și i-a fost explicat că în caz dacă nu va lichida neajunsurile menționate, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu acte anexate va fi restituită.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 iunie 2015 a fost respins recursul declarat de către SRL „Liceul de limbi moderne și informatică” și a fost menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015.

La 19 ianuarie 2016, SRL „Studium” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014, cerînd admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu restituirea pricinii spre rejudecare din faza primirii cererii de apel.

Recurentul, SRL „Studium” în motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu încheierea instanței de apel, o consideră neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece din dispozitivul încheierii se vede că instanța de apel a stabilit un termen de până la 21 ianuarie 2015 pentru prezentarea dovezii de plată a taxei de stat și apelului motivat, însă SRL „Studium” a aflat despre existența încheierii doar în luna ianuarie 2016.

Menționează că instanța de apel nu i-a comunicat actele de procedură după cum prevede art. 100 alin. (1) CPC și în asemenea circumstanțe este pus în imposibilitatea de a îndeplini toate actele procesuale în termen, aflându-se în întârziere, îngrădindu-i astfel dreptul la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul ca fiind depus în afara termenului legal din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Pe parcursul examinării pricinii s-a stabilit că, la 16 august 2014, SRL „Studium” a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărîrii Judecătoriei Rășcani, mun. Chișinău din 17 iulie 2014.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014 nu s-a dat curs cererii de apel declarată de SRL „Studium”, acordându-i un termen pentru prezentarea apelului motivat și dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 7027 lei până la 21 ianuarie 2015.

Nefiind de acord cu încheierea instanței de apel SRL „Studium” la 19 ianuarie 2016, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu restituirea pricinii spre judecare în instanța de apel.

Examinînd înscrisurile anexate la dosar, instanța de recurs constată că încheierea instanței de apel, recurată de către SRL „Studium”, a fost emisă la 25 noiembrie 2014, iar cererea de recurs împotriva acesteia a fost depusă la 19 ianuarie 2016, adică peste mai mult de 13 luni, cu depășirea evidentă a termenului prevăzut de art. 425 CPC.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că nu i-a fost comunicată încheierea recurată, despre emiterea căreia a aflat abia în luna ianuarie 2016, deoarece recurentul a dispus de posibilitate reală să cunoască cu mult mai înainte de ianuarie 2016 despre pronunțarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014 emisă pe marginea cauzei și să o conteste în termenul legal. Or, cererea de apel a fost depusă de recurent și prin urmare acesta trebuia să depună diligența necesară de a se informa la ce etapă de examinare se află cererea sa de apel și după caz să facă cunoștință cu încheierea recurată.

Mai, mult ca atât, instanța de recurs reține că recurentul odată cu depunerea cererii de recurs nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu prevederile art. 56 alin. (3) și art. 61 alin.(1) CPC, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare. Buna-credință prezumă că partea este obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 113 alin. (1) CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Prin urmare, ținînd cont de faptul că prezentul recurs a fost declarat abia la 19 ianuarie 2016, adică peste mai mult de 13 luni, cu încălcarea evidentă a termenului prevăzut de lege, fără a fi indicat vre-un motiv justificativ în vederea argumentării omiterii termenului legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Studium” urmează a fi respins că fiind depus în afara termenului legal.

Instanța de recurs accentuează că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înserate în textul art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, încuviințarea exercitării unei căi ordinare în urma rămînerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna de fapt încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor cetățenilor părți la un proces echitabil.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărîrea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Melnic vs Moldova din 14 noiembrie 2006, definitivă din 14 februarie 2007, precum și hotărîrea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov vs Ucraina (hotărîrea din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008), unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrînge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în speța Melnic vs Moldova din 14 noiembrie 2006, definitivă din 14 februarie 2007, precum și hotărîrea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov vs Ucraina (hotărîrea din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008), unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de

introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recursul a fost depus cu omiterea termenului legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către SRL „Studium”, ca fiind depus tardiv.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Studium” ca depus în afara termenului legal.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru